

PONOĆ, VEČE, ZORA

— Kakav si mi ti momak, da si sa dudom došao na svet?
Na to se momak okrenuo, stao između dve stene. Zavario je svoj presečeni vrat, poput na polju zaboravljene bundeve. Postao je tako jak, da se zemlja ugibala pod njim.

— Šta to imaš u rukavu kožuha, jer ako mi ne pokažeš, razboleću se.

— Po jednu šumu.

— Kakvu šumu?

— Onog čiji je i mlin.

— Kakav mlin?

— Onaj bez krova.

— No onda evo imam u ušima jedan štapić, dodirni njime sve četiri strane tog mlina, jer to je takav mlin, da nikad ne vrišti pod tobom.

HRABRO MOMCE

Krava je dunula na njega, nastao je od toga hladni bunar u njenom sopstvenom telu, i tako je i pronašla mrtvo telo svog dragog sina.

KAKO JE GLINA DOSPELA NA DNO JEZERA

U nedelju sabajle rasekli su omotač od testa.

Izbilo je toliko strašno mnogo pare i paštete, da su seli na tvrdo pečenu donju koru, i na tome su jedrili kući. Al' međutim omekšao se dimnjak u vodi, tako da su morali prisati na drugoj obali jezera. Ipak, nikako nije htelo da se razdani.

Od onda ima gline na dnu jezera.

ZLATNA ŠUMA

Dva su deteta išla sa kravom koja je imala oči i otpozadi. Kaže krava dečaku da joj izvrne rogove, zatim je dunula na njega i vratila se na drvo.

— Što ne ostavljaš na miru to drvo?

Drvo se suzilo, potom je pojelo kravu. Kada je maramica krvarila, podiglo je glavu iz zemlje, jer se krv usirila svuda oko njega, Al' odjednom, nestalo je svetla.

— Dragi moj sine, da nisam ovamo navratila, nikad se više ne bi probudio.

ČUDNOVATA MLEVILICA

Kada je došlo vreme, stresla se, ušla je u vodu, da se okupa. Ona je bila ta, čije je telo plamtelo. Tražila svoje haljine, tražila, ali to nju nije bolelo. Naposletku, došao je jedan divan labud. Smestio ju je na leđa, da provri. Došlo je vreme, ali ništa nije kazala. Mislila je da je crknuo.

Probudila se na to da neko nogom lupa o zid kuće.

— Samelji sveću!

— Samelji pivo!

— Samelji kašu!

Pored kuće bila je jedna breza. Tamo je odlazila, noću. da plače. Ponekad je skinula svoje haljine. Ona je bila sjajna mlevilica.

ZLA DEVICA

Utrčala senica u kuću, zametnula prozor.

*Isplela sam gvozdene seme,
Vodu stavljam, pasulj spravljam,
Tri kobile potkivala,
Tri merice zamahnula,
Tri kobile, tri device.*

Tek je onda videla da devica ima dve glave.

VELIKA PTICA

Ptica je pojela meso i sad pita dečaka:

— Kojim si poslom?

Pojela je još i meso dve jalove krave, lebdela malo iznad lađe i popravljala lonce.

— Htela bih ofarbati sinovljevu sobu, ali on samo pada dole, poput bačenog kamena.

Tada je obula cipele i postade čovek.

BEZDANI BUNAR

— Dakle, mili sine — reče kralj najmlađem sinu, kada su stigli u rupu. Doneo je on staklad do kolena pa je počeo da kašlje. Samo se bacio ničice, kao žaba. Odmah je postao sedmostruko jači. Naposletku se on penjao uz konopac, kao da je umro. Međutim, bilo je već tako mračno, kao kad se kakav bik nagne preko tarabe i otrese krušku. Do kolena ga je nabio u zemlju. Promenio ga je od glave, jer su tri princeze bile jedne sestre.

Sedam je dana trajalo veselje.

Preveo sa mađarskog:
Arpad Vicko

bogdan kršić »iz ciklusa benvenuto čelini«

aleksandar luković »čovek sa drvenim pticama«